

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 128/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. apríla 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod spisovými značkami Rvp 13007/2014, Rvp 13008/2014, Rvp 13009/2014, Rvp 13010/2014, Rvp 13011/2014, Rvp 13012/2014, Rvp 13013/2014, Rvp 13014/2014, Rvp 13015/2014, Rvp 13016/2014, Rvp 13017/2014, Rvp 13018/2014, Rvp 13019/2014, Rvp 13020/2014, Rvp 13021/2014, Rvp 13022/2014, Rvp 13023/2014, Rvp 13024/2014, Rvp 13025/2014, Rvp 13026/2014, Rvp 13027/2014, Rvp 13028/2014, Rvp 13029/2014, Rvp 13500/2014, Rvp 13501/2014, Rvp 13502/2014, Rvp 13503/2014, Rvp 13504/2014, Rvp 13505/2014, Rvp 13506/2014, Rvp 13507/2014, Rvp 13508/2014, Rvp 13509/2014, Rvp 13510/2014, Rvp 13511/2014, Rvp 13512/2014, Rvp 13513/2014, Rvp 13514/2014, Rvp 13515/2014, Rvp 13516/2014, Rvp 13517/2014, Rvp 13518/2014, Rvp 13519/2014, Rvp 13520/2014, Rvp 13521/2014, Rvp 13522/2014, Rvp 13523/2014, Rvp 13524/2014, Rvp 13755/2014, Rvp 13756/2014, Rvp 13757/2014, Rvp 13758/2014, Rvp 13759/2014, Rvp 13760/2014, Rvp 13761/2014, Rvp 13762/2014, Rvp 13763/2014, Rvp 13764/2014, Rvp 13765/2014, Rvp 13766/2014, Rvp 13767/2014, Rvp 13768/2014, Rvp 13769/2014, Rvp 13770/2014, Rvp 13771/2014, Rvp 13772/2014, Rvp 13773/2014, Rvp 13774/2014, Rvp 13775/2014, Rvp 13776/2014, Rvp 13777/2014, Rvp 13778/2014,

Rvp 13779/2014, Rvp 13780/2014, Rvp 13781/2014, Rvp 13782/2014, Rvp 13783/2014, Rvp 13784/2014, Rvp 13785/2014 Rvp 13786/2014, Rvp 13787/2014, Rvp 13788/2014, Rvp 13789/2014, Rvp 13790/2014, Rvp 13791/2014, Rvp 13792/2014, Rvp 13793/2014, Rvp 13794/2014, Rvp 13795/2014, Rvp 13796/2014, Rvp 13797/2014, Rvp 14256/2014, Rvp 14257/2014, Rvp 14258/2014, Rvp 14259/2014, Rvp 14260/2014, Rvp 14261/2014, Rvp 14262/2014, Rvp 14263/2014, Rvp 14264/2014, Rvp 14265/2014, Rvp 14266/2014, Rvp 14267/2014, Rvp 14268/2014, Rvp 14269/2014, Rvp 14270/2014, Rvp 14271/2014, Rvp 14272/2014, Rvp 14273/2014, Rvp 14274/2014, Rvp 14275/2014, Rvp 14276/2014, Rvp 14277/2014, Rvp 14278/2014, Rvp 14279/2014, Rvp 14280/2014, Rvp 14281/2014, Rvp 14282/2014, Rvp 14283/2014, Rvp 14284/2014, Rvp 14285/2014, Rvp 14286/2014, Rvp 14287/2014, Rvp 14288/2014, Rvp 14289/2014, Rvp 14290/2014, Rvp 14291/2014, Rvp 14292/2014, Rvp 14293/2014 a sp. zn. Rvp 14294/2014, ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 508/2014 a jeho rozsudkom z 3. júla 2014 (Rvp 13007/2014), sp. zn. 7 Co 297/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014 (Rvp 13008/2014), sp. zn. 7 Co 235/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014 (Rvp 13009/2014), sp. zn. 7 Co 233/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014 (Rvp 13010/2014), sp. zn. 5 Co 322/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014 (Rvp 13011/2014), sp. zn. 7 Co 204/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014 (Rvp 13012/2014), sp. zn. 7 Co 157/2014 a jeho rozsudkom zo 14. mája 2014 (Rvp 13013/2014), sp. zn. 9 Co 283/2014 a jeho rozsudkom z 5. júna 2014 (Rvp 13014/2014), sp. zn. 10 Co 535/2014 a jeho rozsudkom z 15. mája 2014 (Rvp 13015/2014), sp. zn. 11 Co 188/2014 a jeho rozsudkom z 23. júna 2014 (Rvp 13016/2014), sp. zn. 7 Co 213/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014 (Rvp 13017/2014), sp. zn. 7 Co 129/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014 (Rvp 13018/2014), sp. zn. 7 Co 208/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014 (Rvp 13019/2014), sp. zn. 9 Co 524/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014 (Rvp 13020/2014), sp. zn. 6 Co 417/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014 (Rvp 13021/2014), sp. zn. 9 Co 482/2014 a jeho rozsudkom z 3. júla 2014

(Rvp 13022/2014), sp. zn. 7 Co 197/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13023/2014), sp. zn. 6 Co 433/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13024/2014), sp. zn. 7 Co 135/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13025/2014), sp. zn. 7 Co 134/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13026/2014), sp. zn. 7 Co 196/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13027/2014), sp. zn. 7 Co 152/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13028/2014), sp. zn. 7 Co 340/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13029/2014), sp. zn. 10 Co 131/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13500/2014), sp. zn. 10 Co 87/2014 a jeho rozsudkom z 30. mája 2014
(Rvp 13501/2014), sp. zn. 10 Co 156/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13502/2014), sp. zn. 10 Co 282/2014 a jeho rozsudkom z 30. mája 2014
(Rvp 13503/2014), sp. zn. 10 Co 586/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13504/2014), sp. zn. 6 Co 447/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13505/2014), sp. zn. 6 Co 436/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13506/2014), sp. zn. 8 Co 312/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13507/2014), sp. zn. 7 Co 200/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014
(Rvp 13508/2014), sp. zn. 6 Co 437/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13509/2014), sp. zn. 7 Co 473/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 13510/2014), sp. zn. 7 Co 176/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13511/2014), sp. zn. 6 Co 396/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13512/2014), sp. zn. 6 Co 404/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13513/2014), sp. zn. 8 Co 370/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13514/2014), sp. zn. 7 Co 406/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13515/2014), sp. zn. 8 Co 366/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13516/2014), sp. zn. 5 Co 421/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13517/2014), sp. zn. 6 Co 414/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13518/2014), sp. zn. 10 Co 415/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13519/2014), sp. zn. 5 Co 263/2014 a jeho rozsudkom z 10. júna 2014
(Rvp 13520/2014), sp. zn. 8 Co 386/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13521/2014), sp. zn. 6 Co 281/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014

(Rvp 13522/2014), sp. zn. 8 Co 384/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13523/2014), sp. zn. 6 Co 429/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13524/2014), sp. zn. 7 Co 201/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 13755/2014), sp. zn. 7 Co 410/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 13756/2014), sp. zn. 7 Co 411/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 13757/2014), sp. zn. 10 Co 19/2014 a jeho rozsudkom z 15. mája 2014
(Rvp 13758/2014), sp. zn. 7 Co 273/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014
(Rvp 13759/2014), sp. zn. 10 Co 330/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13760/2014), sp. zn. 6 Co 330/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014
(Rvp 13761/2014), sp. zn. 5 Co 465/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13762/2014), sp. zn. 5 Co 444/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13763/2014), sp. zn. 10 Co 434/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13764/2014), sp. zn. 7 Co 392/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 13765/2014), sp. zn. 7 Co 372/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 13766/2014), sp. zn. 7 Co 224/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13767/2014), sp. zn. 7 Co 206/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13768/2014), sp. zn. 6 Co 518/2014 a jeho rozsudkom z 31. júla 2014
(Rvp 13769/2014), sp. zn. 8 Co 250/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13770/2014), sp. zn. 6 Co 358/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014
(Rvp 13771/2014), sp. zn. 6 Co 386/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13772/2014), sp. zn. 7 Co 351/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13773/2014), sp. zn. 7 Co 356/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13774/2014), sp. zn. 9 Co 424/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13775/2014), sp. zn. 6 Co 382/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13776/2014), sp. zn. 6 Co 450/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13777/2014), sp. zn. 6 Co 349/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13778/2014), sp. zn. 5 Co 265/2014 a jeho rozsudkom z 10. júna 2014
(Rvp 13779/2014), sp. zn. 5 Co 446/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13780/2014), sp. zn. 8 Co 317/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13781/2014), sp. zn. 7 Co 212/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014

(Rvp 13782/2014), sp. zn. 10 Co 478/2014 a jeho rozsudkom z 31. júla 2014
(Rvp 13783/2014), sp. zn. 5 Co 498/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13784/2014), sp. zn. 5 Co 497/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13785/2014), sp. zn. 5 Co 543/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 13786/2014), sp. zn. 5 Co 546/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 13787/2014), sp. zn. 5 Co 500/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13788/2014), sp. zn. 5 Co 545/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 13789/2014), sp. zn. 5 Co 496/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13790/2014), sp. zn. 5 Co 547/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 13791/2014), sp. zn. 5 Co 499/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13792/2014), sp. zn. 11 Co 321/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 13793/2014), sp. zn. 10 Co 323/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13794/2014), sp. zn. 5 Co 372/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13795/2014), sp. zn. 5 Co 454/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13796/2014), sp. zn. 11 Co 304/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 13797/2014), sp. zn. 5 Co 553/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14256/2014), sp. zn. 5 Co 544/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14257/2014), sp. zn. 11 Co 272/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 14258/2014), sp. zn. 11 Co 268/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 14259/2014), sp. zn. 11 Co 264/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 14260/2014), sp. zn. 5 Co 551/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14261/2014), sp. zn. 5 Co 475/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14262/2014), sp. zn. 8 Co 444/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 14263/2014), sp. zn. 8 Co 456/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 14264/2014), sp. zn. 9 Co 444/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014
(Rvp 14265/2014), sp. zn. 9 Co 415/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014
(Rvp 14266/2014), sp. zn. 6 Co 376/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 14267/2014), sp. zn. 6 Co 451/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 14268/2014), sp. zn. 6 Co 380/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 14269/2014), sp. zn. 6 Co 387/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014

(Rvp 14270/2014), sp. zn. 9 Co 414/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014
(Rvp 14271/2014), sp. zn. 5 Co 503/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14272/2014), sp. zn. 10 Co 54/2014 a jeho rozsudkom z 30. mája 2014
(Rvp 14273/2014), sp. zn. 7 Co 416/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 14274/2014), sp. zn. 6 Co 365/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 14275/2014), sp. zn. 5 Co 508/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14276/2014), sp. zn. 5 Co 516/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14277/2014), sp. zn. 5 Co 501/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14278/2014), sp. zn. 5 Co 393/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14279/2014), sp. zn. 5 Co 366/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14280/2014), sp. zn. 5 Co 442/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14281/2014), sp. zn. 11 Co 312/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 14282/2014), sp. zn. 11 Co 290/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 14283/2014), sp. zn. 5 Co 430/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14284/2014), sp. zn. 5 Co 434/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14285/2014), sp. zn. 5 Co 432/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14286/2014), sp. zn. 5 Co 563/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14287/2014), sp. zn. 6 Co 411/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 14288/2014), sp. zn. 10 Co 120/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 14289/2014), sp. zn. 8 Co 213/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 14290/2014), sp. zn. 10 Co 45/2014 a jeho rozsudkom zo 14. augusta 2014
(Rvp 14291/2014), sp. zn. 10 Co 40/2014 a jeho rozsudkom zo 14. augusta 2014
(Rvp 14292/2014), sp. zn. 5 Co 437/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14293/2014), sp. zn. 7 Co 281/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014
(Rvp 14294/2014), a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami sp. zn. Rvp 13007/2014, Rvp 13008/2014, Rvp 13009/2014, Rvp 13010/2014, Rvp 13011/2014, Rvp 13012/2014, Rvp 13013/2014, Rvp 13014/2014, Rvp 13015/2014, Rvp 13016/2014, Rvp 13017/2014, Rvp 13018/2014, Rvp 13019/2014, Rvp 13020/2014, Rvp 13021/2014, Rvp 13022/2014, Rvp 13023/2014, Rvp 13024/2014, Rvp 13025/2014, Rvp 13026/2014, Rvp 13027/2014, Rvp 13028/2014, Rvp 13029/2014, Rvp 13500/2014, Rvp 13501/2014, Rvp 13502/2014, Rvp 13503/2014, Rvp 13504/2014, Rvp 13505/2014, Rvp 13506/2014, Rvp 13507/2014, Rvp 13508/2014, Rvp 13509/2014, Rvp 13510/2014, Rvp 13511/2014, Rvp 13512/2014, Rvp 13513/2014, Rvp 13514/2014, Rvp 13515/2014, Rvp 13516/2014, Rvp 13517/2014, Rvp 13518/2014, Rvp 13519/2014, Rvp 13520/2014, Rvp 13521/2014, Rvp 13522/2014, Rvp 13523/2014, Rvp 13524/2014, Rvp 13755/2014, Rvp 13756/2014, Rvp 13757/2014, Rvp 13758/2014, Rvp 13759/2014, Rvp 13760/2014, Rvp 13761/2014, Rvp 13762/2014, Rvp 13763/2014, Rvp 13764/2014, Rvp 13765/2014, Rvp 13766/2014, Rvp 13767/2014, Rvp 13768/2014, Rvp 13769/2014, Rvp 13770/2014, Rvp 13771/2014, Rvp 13772/2014, Rvp 13773/2014, Rvp 13774/2014, Rvp 13775/2014, Rvp 13776/2014, Rvp 13777/2014, Rvp 13778/2014, Rvp 13779/2014, Rvp 13780/2014, Rvp 13781/2014, Rvp 13782/2014, Rvp 13783/2014, Rvp 13784/2014, Rvp 13785/2014, Rvp 13786/2014, Rvp 13787/2014, Rvp 13788/2014, Rvp 13789/2014, Rvp 13790/2014, Rvp 13791/2014, Rvp 13792/2014, Rvp 13793/2014, Rvp 13794/2014, Rvp 13795/2014, Rvp 13796/2014, Rvp 13797/2014, Rvp 14256/2014, Rvp 14257/2014, Rvp 14258/2014, Rvp 14259/2014, Rvp 14260/2014, Rvp 14261/2014, Rvp 14262/2014, Rvp 14263/2014, Rvp 14264/2014, Rvp 14265/2014, Rvp 14266/2014, Rvp 14267/2014, Rvp 14268/2014, Rvp 14269/2014, Rvp 14270/2014, Rvp 14271/2014, Rvp 14272/2014, Rvp 14273/2014, Rvp 14274/2014, Rvp 14275/2014, Rvp 14276/2014, Rvp 14277/2014, Rvp 14278/2014, Rvp 14279/2014, Rvp 14280/2014, Rvp 14281/2014, Rvp 14282/2014, Rvp 14283/2014, Rvp 14284/2014, Rvp 14285/2014, Rvp 14286/2014, Rvp 14287/2014, Rvp 14288/2014, Rvp 14289/2014, Rvp 14290/2014, Rvp 14291/2014, Rvp 14292/2014, Rvp 14293/2014,

Rvp 14294/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 128/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., odmieta ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 6., 10., 17. a 24. októbra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) v konaniach vedených pod spisovými značkami sp. zn. 9 Co 508/2014 a jeho rozsudkom z 3. júla 2014 (Rvp 13007/2014), sp. zn. 7 Co 297/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014 (Rvp 13008/2014), sp. zn. 7 Co 235/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014 (Rvp 13009/2014), sp. zn. 7 Co 233/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014 (Rvp 13010/2014), sp. zn. 5 Co 322/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014 (Rvp 13011/2014), sp. zn. 7 Co 204/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014 (Rvp 13012/2014), sp. zn. 7 Co 157/2014 a jeho rozsudkom zo 14. mája 2014 (Rvp 13013/2014), sp. zn. 9 Co 283/2014 a jeho rozsudkom z 5. júna 2014 (Rvp 13014/2014), sp. zn. 10 Co 535/2014 a jeho rozsudkom z 15. mája 2014 (Rvp 13015/2014), sp. zn. 11 Co 188/2014 a jeho rozsudkom z 23. júna 2014 (Rvp 13016/2014), sp. zn. 7 Co 213/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014 (Rvp 13017/2014), sp. zn. 7 Co 129/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014 (Rvp 13018/2014), sp. zn. 7 Co 208/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014 (Rvp 13019/2014), sp. zn. 9 Co 524/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014 (Rvp 13020/2014), sp. zn. 6 Co 417/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014 (Rvp 13021/2014), sp. zn. 9 Co 482/2014 a jeho rozsudkom z 3. júla 2014

(Rvp 13022/2014), sp. zn. 7 Co 197/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13023/2014), sp. zn. 6 Co 433/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13024/2014), sp. zn. 7 Co 135/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13025/2014), sp. zn. 7 Co 134/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13026/2014), sp. zn. 7 Co 196/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13027/2014), sp. zn. 7 Co 152/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13028/2014), sp. zn. 7 Co 340/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13029/2014), sp. zn. 10 Co 131/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13500/2014), sp. zn. 10 Co 87/2014 a jeho rozsudkom z 30. mája 2014
(Rvp 13501/2014), sp. zn. 10 Co 156/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13502/2014), sp. zn. 10 Co 282/2014 a jeho rozsudkom z 30. mája 2014
(Rvp 13503/2014), sp. zn. 10 Co 586/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13504/2014), sp. zn. 6 Co 447/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13505/2014), sp. zn. 6 Co 436/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13506/2014), sp. zn. 8 Co 312/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13507/2014), sp. zn. 7 Co 200/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014
(Rvp 13508/2014), sp. zn. 6 Co 437/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13509/2014), sp. zn. 7 Co 473/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 13510/2014), sp. zn. 7 Co 176/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13511/2014), sp. zn. 6 Co 396/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13512/2014), sp. zn. 6 Co 404/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13513/2014), sp. zn. 8 Co 370/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13514/2014), sp. zn. 7 Co 406/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13515/2014), sp. zn. 8 Co 366/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13516/2014), sp. zn. 5 Co 421/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13517/2014), sp. zn. 6 Co 414/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13518/2014), sp. zn. 10 Co 415/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13519/2014), sp. zn. 5 Co 263/2014 a jeho rozsudkom z 10. júna 2014
(Rvp 13520/2014), sp. zn. 8 Co 386/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13521/2014), sp. zn. 6 Co 281/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014

(Rvp 13522/2014), sp. zn. 8 Co 384/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13523/2014), sp. zn. 6 Co 429/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13524/2014), sp. zn. 7 Co 201/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 13755/2014), sp. zn. 7 Co 410/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 13756/2014), sp. zn. 7 Co 411/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 13757/2014), sp. zn. 10 Co 19/2014 a jeho rozsudkom z 15. mája 2014
(Rvp 13758/2014), sp. zn. 7 Co 273/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014
(Rvp 13759/2014), sp. zn. 10 Co 330/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13760/2014), sp. zn. 6 Co 330/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014
(Rvp 13761/2014), sp. zn. 5 Co 465/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13762/2014), sp. zn. 5 Co 444/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13763/2014), sp. zn. 10 Co 434/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13764/2014), sp. zn. 7 Co 392/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 13765/2014), sp. zn. 7 Co 372/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 13766/2014), sp. zn. 7 Co 224/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13767/2014), sp. zn. 7 Co 206/2014 a jeho rozsudkom z 28. mája 2014
(Rvp 13768/2014), sp. zn. 6 Co 518/2014 a jeho rozsudkom z 31. júla 2014
(Rvp 13769/2014), sp. zn. 8 Co 250/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13770/2014), sp. zn. 6 Co 358/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014
(Rvp 13771/2014), sp. zn. 6 Co 386/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13772/2014), sp. zn. 7 Co 351/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13773/2014), sp. zn. 7 Co 356/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13774/2014), sp. zn. 9 Co 424/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13775/2014), sp. zn. 6 Co 382/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13776/2014), sp. zn. 6 Co 450/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 13777/2014), sp. zn. 6 Co 349/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 13778/2014), sp. zn. 5 Co 265/2014 a jeho rozsudkom z 10. júna 2014
(Rvp 13779/2014), sp. zn. 5 Co 446/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13780/2014), sp. zn. 8 Co 317/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 13781/2014), sp. zn. 7 Co 212/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014

(Rvp 13782/2014), sp. zn. 10 Co 478/2014 a jeho rozsudkom z 31. júla 2014
(Rvp 13783/2014), sp. zn. 5 Co 498/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13784/2014), sp. zn. 5 Co 497/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13785/2014), sp. zn. 5 Co 543/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 13786/2014), sp. zn. 5 Co 546/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 13787/2014), sp. zn. 5 Co 500/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13788/2014), sp. zn. 5 Co 545/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 13789/2014), sp. zn. 5 Co 496/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13790/2014), sp. zn. 5 Co 547/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 13791/2014), sp. zn. 5 Co 499/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13792/2014), sp. zn. 11 Co 321/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 13793/2014), sp. zn. 10 Co 323/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 13794/2014), sp. zn. 5 Co 372/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13795/2014), sp. zn. 5 Co 454/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 13796/2014), sp. zn. 11 Co 304/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 13797/2014), sp. zn. 5 Co 553/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14256/2014), sp. zn. 5 Co 544/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14257/2014), sp. zn. 11 Co 272/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 14258/2014), sp. zn. 11 Co 268/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 14259/2014), sp. zn. 11 Co 264/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 14260/2014), sp. zn. 5 Co 551/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14261/2014), sp. zn. 5 Co 475/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14262/2014), sp. zn. 8 Co 444/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 14263/2014), sp. zn. 8 Co 456/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 14264/2014), sp. zn. 9 Co 444/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014
(Rvp 14265/2014), sp. zn. 9 Co 415/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014
(Rvp 14266/2014), sp. zn. 6 Co 376/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 14267/2014), sp. zn. 6 Co 451/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 14268/2014), sp. zn. 6 Co 380/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014
(Rvp 14269/2014), sp. zn. 6 Co 387/2014 a jeho rozsudkom z 18. júna 2014

(Rvp 14270/2014), sp. zn. 9 Co 414/2014 a jeho rozsudkom z 10. júla 2014
(Rvp 14271/2014), sp. zn. 5 Co 503/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14272/2014), sp. zn. 10 Co 54/2014 a jeho rozsudkom z 30. mája 2014
(Rvp 14273/2014), sp. zn. 7 Co 416/2014 a jeho rozsudkom z 30. júla 2014
(Rvp 14274/2014), sp. zn. 6 Co 365/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 14275/2014), sp. zn. 5 Co 508/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14276/2014), sp. zn. 5 Co 516/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14277/2014), sp. zn. 5 Co 501/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14278/2014), sp. zn. 5 Co 393/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14279/2014), sp. zn. 5 Co 366/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14280/2014), sp. zn. 5 Co 442/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14281/2014), sp. zn. 11 Co 312/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 14282/2014), sp. zn. 11 Co 290/2014 a jeho rozsudkom z 11. augusta 2014
(Rvp 14283/2014), sp. zn. 5 Co 430/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14284/2014), sp. zn. 5 Co 434/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14285/2014), sp. zn. 5 Co 432/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14286/2014), sp. zn. 5 Co 563/2014 a jeho rozsudkom z 12. augusta 2014
(Rvp 14287/2014), sp. zn. 6 Co 411/2014 a jeho rozsudkom z 26. júna 2014
(Rvp 14288/2014), sp. zn. 10 Co 120/2014 a jeho rozsudkom z 27. júna 2014
(Rvp 14289/2014), sp. zn. 8 Co 213/2014 a jeho rozsudkom z 30. júna 2014
(Rvp 14290/2014), sp. zn. 10 Co 45/2014 a jeho rozsudkom zo 14. augusta 2014
(Rvp 14291/2014), sp. zn. 10 Co 40/2014 a jeho rozsudkom zo 14. augusta 2014
(Rvp 14292/2014), sp. zn. 5 Co 437/2014 a jeho rozsudkom z 29. júla 2014
(Rvp 14293/2014), sp. zn. 7 Co 281/2014 a jeho rozsudkom z 11. júna 2014
(Rvp 14294/2014) (ďalej len „napadnuté rozsudky krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaniach vedených Okresným súdom Žilina, Okresným súdom Liptovský Mikuláš, Okresným súdom Martin, Okresným súdom Dolný Kubín, Okresným súdom Čadca, Okresným súdom Ružomberok a Okresným súdom Námestovo (spolu ďalej

len „okresné súdy“), predmetom ktorých bolo rozhodovanie o jej žalobách, ktorými sa domáhala náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom okresných súdov (ďalej len „žaloby“), ktoré sú súčasne súdmi, ktoré sťažovateľke uvedenú škodu a nemajetkovú ujmu mali spôsobiť.

Okresné súdy rozhodli vo veci samej rozsudkami, ktorými žaloby v celom rozsahu zamietli a zároveň zamietli i návrhy sťažovateľky na prerušenie konaní. Proti rozsudkom súdov prvého stupňa podala sťažovateľka odvolania. Krajský súd svojimi napadnutými rozsudkami potvrdil rozhodnutia okresných súdov a odporkyni (Slovenskej republike – Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky) náhradu trov odvolacieho konania nepriznali.

Podľa názoru sťažovateľky odvolacie súdy „spôsobili“ *porušenie jej základných práv „osobitne“*:

- *základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (práva na súdnu ochranu);*
- *základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.*

Tvrdenie o porušení označených práv sťažovateľka odôvodňuje tým, že:

„... Rozhodoval vylúčený sudca. Všetky úkony, ktoré boli zo strany konajúceho prvostupňového súdu vykonané predstavujú úkony vykonané vylúčeným sudcom...

... Napadnuté rozhodnutie krajského súdu je rozhodnutím absolútne prekvapivým...

... Súdy oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa sťažovateľ nemohol vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie vo svoj prospech...

... Konanie pred odvolacím súdom ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci porušuje právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, keďže napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené...“

Sťažovateľka formuluje výhrady aj proti odmietnutiu jej odvolaní napadnutými rozsudkami odvolacích súdov v časti smerujúcej proti výrokom napadnutých rozhodnutí súdov prvého stupňa o zamietnutí jej návrhov na prerušenie predmetných súdnych konaní.

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezmi, v ktorých vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v napadnutých konaniach a napadnutými rozsudkami, napadnuté rozsudky krajských súdov zruší a veci vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spojeniu vecí na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia)

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí na spoločné konanie, avšak v súlade s § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah prerokovaných sťažností, z ktorých vyplýva ich právna a skutková súvislosť, a prihliadajúc taktiež na totožnosť v osobe sťažovateľky a predmet konaní totožnosť krajského súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, aplikujúc § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1 OSP, tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými rozsudkami krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu

Sťažovateľka sťažnosťami namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými rozsudkami krajského súdu, ktorými tento súd v odvolacom konaní potvrdil rozsudky súdov prvého stupňa o zamietnutí

žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, zamietnutí návrhu na prerušenie konania a náhradu trov konania, ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu.

Ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, v ktorej opakovane uvádza, že k úlohám právneho štátu patrí aj vytvorenie právnych a faktických garancií na uplatňovanie a ochranu základných práv a slobôd ich nositeľov, t. j. fyzické osoby a právnické osoby. Ak je na uplatnenie alebo ochranu základného práva alebo slobody potrebné uskutočniť konanie pred orgánom verejnej moci, úloha štátu spočíva v zabezpečení právnej úpravy takýchto konaní, ktoré sú dostupné bez akejkoľvek diskriminácie každému z nositeľov základných práv a slobôd. Koncepcia týchto konaní musí zabezpečovať reálny výkon a ochranu základného práva alebo slobody, a preto ich imanentnou súčasťou sú procesné záruky základných práv a slobôd. Existenciou takýchto konaní sa však nevyčerpávajú ústavné požiadavky späté s uplatňovaním základných práv a slobôd. Ústavnosť týchto konaní predpokladá aj to, že orgán verejnej moci, pred ktorým sa takéto konania uskutočňujú, koná zásadne nestrane, nezávisle a s využitím všetkým zákonom ustanovených prostriedkov na dosiahnutie účelu takých procesných postupov. Ústavný súd z tohto hľadiska osobitne pripomína objektivitu takeho postupu orgánu verejnej moci (II. ÚS 9/00, II. ÚS 143/02). Len objektívnym postupom sa v rozhodovacom procese vylučuje svojvôľa v konaní a rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci. Objektívny postup orgánu verejnej moci sa musí prejavíť nielen vo využití všetkých dostupných zdrojov zisťovania skutkového základu na rozhodnutie, ale aj v tom, že takéto rozhodnutie obsahuje aj odôvodnenie, ktoré preukázateľne vychádza z týchto objektívnych postupov a ich využitia v súlade s procesnými predpismi.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Účelom citovaného článku ústavy je zaručiť každému prístup k súdnej ochrane, k súdu alebo inému orgánu právnej ochrany. Základné právo zaručené čl. 46 ods. 1 ústavy umožňuje každému, aby sa stal po splnení predpokladov ustanovených zákonom účastníkom súdneho konania. Ak fyzická osoba alebo právnická

osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej efektívne umožní (mal by umožniť) stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), ktorú si osvojil aj ústavný súd, vyplýva, že „právo na súd“, ktorého jedným aspektom je právo na prístup k súdu, nie je absolútne a môže podliehať rôznym obmedzeniam. Uplatnenie obmedzení však nesmie obmedziť prístup jednotlivca k súdu takým spôsobom a v takej miere, že by uvedené právo bolo dotknuté v samej svojej podstate. Okrem toho tieto obmedzenia sú zlučiteľné s čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorý garantuje právo na spravodlivé súdne konanie, len vtedy, ak sledujú legitímny cieľ a keď existuje primeraný vzťah medzi použitými prostriedkami a týmto cieľom (napr. Guérin c. Francúzsko, 1998).

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 299/04, II. ÚS 78/05) do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná platná a účinná právna norma (IV. ÚS 77/02).

Ústavný súd poukazuje na to, že čl. 46 ods. 1 ústavy je primárnym východiskom pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany ústavou garantovanej v siedmom oddiele druhej hlavy

ústavy (čl. 46 až čl. 50 ústavy). V súvislosti so základným právom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy treba mať zároveň na zreteli aj čl. 46 ods. 4 ústavy, podľa ktorého podmienky a podrobnosti o súdnej ochrane ustanoví zákon, resp. čl. 51 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sa možno domáhať práv uvedených okrem iného v čl. 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (I. ÚS 56/01).

Uvedené východiská boli povinné dodržiavať v napadnutých konaniach a pri rozhodovaní o napadnutých veciach aj krajské sudy, a preto bolo úlohou ústavného súdu v rámci predbežného prerokovania sťažnosti aspoň rámcovo posúdiť, či ich skutočne rešpektovali, a to minimálne v takej miere, ktorá je z ústavného hľadiska akceptovateľná a udržateľná, a na tomto základe formulovať záver, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená.

Námietky sťažovateľky uplatnené v sťažnostiach možno zhrnúť takto:

1. vo veciach rozhodovali vylúčení sudcovia,
2. napadnuté rozsudky krajského súdu sú rozhodnutiami absolútne prekvapivými,
3. všeobecné sudy porušili zásadu kontradiktórnosti konania,
4. napadnuté rozsudky krajského súdu nie sú dostatočne odôvodnené.

V relevantnej časti odôvodnení napadnutých rozsudkov krajský súd v súvislosti s námietkami sťažovateľky uviedol, že v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, a konštatoval vecnú správnosť dôvodov v zmysle § 219 ods. 1 OSP, pričom v rekapitulácii konania na prvom stupni uvedenej v odôvodnení svojho rozsudku krajský súd poukázal na dôvody zamietnutia žaloby, konkrétne prvostupňový súd svoje rozhodnutie založil na tom, že nedošlo k preukázaniu nesprávneho úradného postupu *ako základného predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu. Prekročenie lehôt na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ako aj lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora, ktoré sú svojou povahou poriadkové lehoty, nepovažoval okresný súd za dostatočne významné— relevantné pre záver, že došlo v konkrétnom exekučnom konaní k zbytočným prieťahom (s poukazom na judikatúru ústavného súdu), a teda k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných*

prietahov aj vzhľadom na vykonané procesné úkony potrebné pre rozhodnutie o návrhu (výzvy súdnemu exekútorovi na predloženie spisu, vyčíslenie trov konania).

Vo vzťahu k námietkam sťažovateľky spočívajúcich v jej tvrdeniach, že vo veciach samých konali nezákonní sudcovia, krajský súd v napadnutých rozsudkoch uvádza:

„Dôvodom na vylúčenie sudcu nezakladá ani skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2010 sp. zn. 3 Nc 14/2010. Pre účely preskúmavanej veci odvolací súd konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia navrhovateľky) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporkyne za majetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. „

Krajský súd k namietanému nedodržaniu zákonom ustanovených lehôt na vydanie rozhodnutia sa stotožnil s právnym názorom okresného súdu, ktorý konštatoval citujúc judikatúru ústavného súdu, že *nie každé nedodržanie zákonnej lehoty sa automaticky považuje za porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov. V okolnostiach prerokúvaných vecí okresný súd dospel k záveru a krajský súd sa s ním stotožnil, že nedošlo k porušeniu tohto základného práva a teda nedošlo ani k nesprávnemu úradnému postupu.*

Ústavný súd vo vzťahu k námietke sťažovateľky, že napadnuté rozsudky krajského súdu sú „*rozhodnutia absolútne prekvapivé*“, považuje za potrebné zopakovať svoj ustálený právny názor, podľa ktorého mu neprislúcha zjednocovať *in abstracto* judikatúru všeobecných súdov, a suplovať tak poslanie, ktoré zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [§ 8 ods. 3, § 20 ods. 1 písm. b), § 21, § 22 a § 23 ods. 1 písm. b)] zveruje práve Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (resp. jeho plénu a kolégiám), keď mu okrem iných priznáva aj právomoc zaujímať stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov (m. m. I. ÚS 17/01, IV. ÚS 267/05). Práve plénum a kolégiá Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sú oprávnené odstraňovať nejednotnosť výkladu

zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov tak, aby sa chránili okrem iného aj legitímne očakávania účastníkov súdnych konaní. Ústavný súd však vzhľadom na to, že nie je súčasťou systému všeobecného súdnictva, môže zasahovať do výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov všeobecnými súdmi len v prípadoch, keď sa ich výklad vyznačuje svojvôľou a zjavnou neodôvodnenosťou do tej miery, že to má za následok porušenie základného práva alebo slobody. Keďže ale ústavný súd v prípade napadnutých rozsudkov prejav svojvôle, resp. zjavnej neodôvodnenosti nezistil, nepovažoval v danom prípade argumentáciu sťažovateľky za spôsobilú na to, aby len na jej základe bolo možné tieto rozhodnutia hodnotiť ako ústavne neakceptovateľné a neudržateľné.

Vo vzťahu k námietke porušenia kontradiktórnosti konania krajský súd v odôvodneniach označených rozhodnutí uvádza:

„... Pokiaľ navrhovateľka poukazuje na ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a na to, že súd nepostupoval správne, keď vykonal pojednávanie bez prítomnosti navrhovateľky, odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď nepristúpil na rôzne konštrukcie navrhovateľky, ktoré iba sťažujú priebeh konania a postup súdu v ňom. Ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p. predpokladá pre prejednanie v neprítomnosti takého účastníka skutočnosť, že sa účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie. Navrhovateľka v danom prípade nepožiadala o odročenie z dôležitého dôvodu. Z návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu nestrannosti súdu a sudcu je možné pri jeho obsahovom posúdení dôjsť k záveru, že týmto úkonom by navrhovateľka mohla požiadať o odročenie pojednávania, no zároveň vzhľadom na uvedený dôvod – nestrannosť sudcu, súdu – nie je možné v danej situácii vyhodnotiť takýto dôvod ako dôležitý, nakoľko o nestrannosti súdu už rozhodované v predmetnom konaní bolo. Navrhovateľka si týmto spôsobom sama vytvorila prekážku prítomnosti na pojednávaní.“

Inými slovami, krajský súd v odôvodneniach svojich napadnutých rozsudkov konštatoval, sťažovateľka tým, že sa nezúčastnila pojednávania bez uvedenia dôležitého dôvodu (tento záver vyplýva z citovanej časti odôvodnení napadnutých rozsudkov), sa

sťažovateľka sama pripravila o možnosť realizovať svoje procesné práva, preto neskôr nemožno namietať, že bola porušená zásada kontradiktórnosti, respektíve že sťažovateľke bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. V tejto súvislosti ústavný súd dodáva, že z odôvodnenia napadnutých rozsudkov vyplýva, že súd v označených konaniach vychádzal z obsahu súdneho spisu, tam obsiahnutých dokumentov a listín, ako aj súvisiacich exekučných spisov, na základe vykonaného dokazovania prostredníctvom listín ustálil skutkový stav, z ktorého potom vyvodil záver o nedôvodnosti uplatneného nároku sťažovateľky v zmysle príslušných právnych predpisov.

Ústavný súd k námietkam sťažovateľky o nedostatočnom odôvodnení napadnutých rozsudkov poukazuje na to, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (III. ÚS 209/04).

Aj ESLP vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve

na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

S poukazom na uvedené ústavný súd konštatuje, že krajský súd sa v napadnutých rozsudkoch zaoberal a ústavne akceptovateľným spôsobom aj vysporiadal s odvolacími námietkami sťažovateľky, s ktorými sa nestotožnil, a preto predmetné rozsudky okresných súdov potvrdili ako vecne správne. Napadnuté rozsudky krajského súdu nemožno podľa názoru ústavného súdu považovať za zjavne neodôvodnené a ani za arbitrárne, t. j. také, ktoré by boli založené na právnych záveroch, ktoré nemajú oporu v zákone, resp. popierajú podstatu, zmysel a účel v napadnutom konaní aplikovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, Občianskeho súdneho poriadku a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.

Ústavný súd dospel k záveru, že medzi napadnutými rozsudkami krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a základným právom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie sťažovateľka namieta, neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by ústavný súd po prípadnom prijatí sťažností na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosti sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku bolo bezpredmetné rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v petite jej sťažností.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. apríla 2015

